

nerer nogen særlig Interesse for den Kjøbstad, som Lovforslaget angaar; thi jeg staar ikke i nogenjomhelst Forbindelse med den; men det er, fordi jeg, efter at der nu er hængaaet saa lang en Aarrække, uden at Grundlovens Løfte om, at Retspleien skal adstilles fra Forvaltningen, er oplyst, anser Befolkningen i enhver større Retskreds her i Landet for at have et berettiget Krav paa, at de mangfoldige forskjellige judicielle Myndigheder, som nu ere forenede under en Embedsmands Bestyrelse, bliver delte, efterhaanden som Embederne blive for store, saaledes at de enkelte Forretninger, der mange Gange angaa de Paagældendes største Velferdsanliggender, kunne blive udførte med den fornødne Hurtighed og paa en for Befolkningen betryggende Maade. Det er jo netop et saadant Forlangende fra Befolkningens Side, som har fremkaldt nærværende Lovforslag, idet det alene er fremkommet efter Andragende fra Befolkningens lovlige Repræsentanter, nemlig Byraadets valgte Medlemmer. Naar man som jeg efter mange Aars praktiske Erfaring veed, hvor mange forskjelligartede Forretninger der for Dieblirket indbefattes i et saadant Embede som Byfoged, Byskriver, Notarius publicus, Skifteforvalter, Auktionsdirektør og Borgmester i en Kjøbstad, saa kommer man snart til den Erjendelse, at det kun er i de mindre Byer, at en saadan Kumulation til Nød kan finde Sted, men at den aldeles ikke er forsvarlig i de større Kjøbstæder. Det kan ikke være Andet, end at Befolkningens Interesser i flere Retninger maa lide under, at et saa stort Embede som det, der her er Tale om, bliver bestyret af en enkelt Mand, og saa længe den kommunale Selvstyrelse her i Landet ikke er bragt videre, end at det anses for fornødent, at Borgmesteren skal være fast Formand i Byraadet, saa kan en stor Kommune som Horsens, der er i betydeligt Fremstredt, heller ikke være tjent med, at Byraadets Formand, der skal lede og effektuere dets Forhandlinger og tilmed er selvstrevet Medlem i de fleste af Byraadets Udvalg, skal fordele sin Arbeidskraft paa saa mange forskjellige Omraader. Det forekommer mig, at dette Lovforslag er af en saa neutral Natur, at det med Tilfidsættelse af alle Partihensyn og uden at forgribe den politiske Situation, saaledes som den opfattes af det ærede Flertal her, nok kunde forhandles og eventuelt vedtages som Lov, og det er i Befolkningens Interesse jeg skal tillade mig at anbefale en saadan Behandling.

Nielsen-Grøn: Overfor det ærede Medlem, som nu talte, kunde jeg føle mig fristet til at komme med nogle Udtalelser, i

hvor vel han er Jurist og altsaa som saadan bedre skulde forstaa sig paa det. Men vi andre Vægfolk, der som jeg kjende lidt til Forholdene i Horsens, have ikke erfaret, at der der trænges saa haardt til to Embedsmænd i Stedet for een. Vi vide jo dog Alle, at den forrige Borgmester kunde ikke alene bestyre sit Embede, men være tgl. Kommissarius og have Sæde i det andet Thing, saa det er ikke let for os Vægmænd at forstaa, at, naar en Mand kunde bestyre saa mange Forretninger, at der saa skulde to til nu. Jeg for mit Vedkommende slutter mig altsaa til det Forslag, der er fremsat af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojfen).

Week: Til den ærede sidste Taler skal jeg kun bemærke, at det er et Andragende fra Horsens Byraads valgte Medlemmer, som ligger til Grund for Lovforslaget, og da formodentlig de maa have mere lokalt Kjendskab til Forholdene end ærede Medlemmer her i Thinget, maa det dog ogsaa forudsættes, at det der i Jurisdiktionen anses for en Nødvendighed, at Embedet bliver delt. Jeg tror heller ikke, at det kan være i Statens Interesse at paatvinge en enkelt Embedsmand et Embede, der er saa stort og saa omfangsrigt, at han ikke med sin bedste Villie kan føre det daglige Tilsyn med Forretningerne, endfige paatage sig det med Embedet forbundne Ansvar.

Justitsministeren (Melleman): Jeg tillader mig i Anledning af de fremkomne Ytringer, idet jeg til dels kan henholde mig til, hvad jeg allerede i det andet Thing har udtalt, at bemærke, at det jo naturligtvis ikke er Meningen fra min Side at paastaa, at denne Foranstaltning er nødvendig i Ordets strengeste Betydning, at det er Noget, der aldeles ikke kan undlades at gjøres. Men det mener jeg heller ikke er nødvendigt for at forsvare Lovforslaget. Paa et saadant Standpunkt kan man overhovedet aldrig stille sig for at forsvare noget Lovforslag, thi saa vilde der jo næsten Ingenting være, der kunde siges at være nødvendigt; men jeg mener, at det er en høist hensigtsmæssig Foranstaltning, og da de pekuniære Udgifter, der ere forbundne med den, ikke ere videre store, forekommer det mig, at det vil være uregtigt ikke at træffe denne Foranstaltning. Jeg vil bemærke, at dersom den foreslaaede Dagsorden skulde blive vedtagen, vil det have til Folge, at Horsens Kommune ikke opnaar denne Fordel, hvorom her er Spørgsmaal; thi jeg vil ikke kunne udsætte Embedets Be-